

ת"פ 20948/04/23 - מדינת ישראל נגד י' ט'

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 20948-04-23 מדינת ישראל נ' ט'

לפני כבוד השופט זהר דולב להמן
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיוון גולדרינג

נגד
הנאשם
י' ט'
ע"י ב"כ עו"ד לימור רוט חזן

גזר דין

הכרעת הדין, הסדר הטיעון, כתב האישום המתוקן והשתלשלות ההליך

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן (להלן: **כתב האישום**) ב-**איומים**, בהתאם לסעיף 192 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ו-**תקיפת בת זוג**, בהתאם לסעיפים 379 ו-382(ב) ל-**חוק העונשין**. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי היו הנאשם וגב' ר' ט' מ' (להלן: **המתלוננת**) נשואים, שהתגוררו יחד עם 2 ילדיהם ברח' התמירים 10/10, בקריית גת (להלן: **הדירה**), כשהמתלוננת הייתה בחודש החמישי להריונה. ב-27.5.22, בעת שיצאה המתלוננת מחדר הנוחות בדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בפניה ויצא מהדירה. ב-29.3.23, בשעה 23:00 או בסמוך לכך, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו איים הנאשם על המתלוננת באמרו "**עוד מילה לכיוון שלי אני שוחט אותך...** מהיום אני אומר לך עוד מילה אני אשמע לכיוון שלי אני שוחט אותך... נראה אותך...", בכוונה להפחידה או להקניטה.

2. ב-18.7.23 הוצג הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, ללא הסכמה עונשית ובמסגרתו הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו. למחרת, ב-19.7.23 קבעה כב' הש' בונדה כי הטיעונים לעונש ישמעו בפנייה ב-13.2.24. לאחר שהתיק הועבר לשמיעה בפני - מועד הטיעונים לעונש הוקדם לבקשת ב"כ הצדדים. בעניינו של הנאשם הוגש ב-14.12.23 תסקיר ממנו עלה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, כפי שיפורט בהמשך. בתום שמיעת טיעוני הצדדים לעונש ב-21.12.23 הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות וחוות הדעת הוגשה ב-19.2.24. הדיון נדחה לשמיעת השלמת הטיעונים לעונש ומתן גזר דין ב-26.2.24.

קביעת מתחם העונש ההולם

3. הנאשם הורשע בשתי עבירות, שקיימת ביניהן זיקה, הן בזהות הקורבן והן בנסיבות ביצוען. קיים אמנם פער זמנים של כשנה בין העבירות - אולם הן בוצעו בנסיבות דומות, על רקע מערכת יחסים עכורה בין בני הזוג, כלפי אותה מתלוננת ובאותו מקום - בביתם. קיימת גם חפיפה במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות ביצוע העבירות. אשר על כן, בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין**, ל"**מבחן הקשר ההדוק**" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**) והפסיקה המאזכרת את **הלכת ג'אבר** - אני קובעת כי מדובר באירוע אחד. מטעמי ב"כ הצדדים לעונש עלה כי למעשה אין על כך מחלוקת. משכך, ובהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**, בקביעת מתחם העונש ההולם לאירוע נתתי דעתי לאמות המידה ואבני הבוחן הבאות:

(א) **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות הם, כנטען על ידי ב"כ המאשימה - הגנה על שלמות הגוף, שלוות הנפש, הבטחון האישי, הכבוד והאוטונומיה של הפרט. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. לעניין זה יפה קביעת כב' השופט ג'ובראן ב-ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נגד פלוני** (14.2.11) -

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שרוי התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית."

בנוסף להגנה על שלוות הנפש, עבירת האיומים באה להגן גם על ערכי האוטונומיה "**מניעת ההפחדה וההקנטה לשמה**" וכן על "**חופש הפעולה והבחירה**" [ראו ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פד"י מג(3) 373 (להלן: **הלכת ליכטמן**)]. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) ב-רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-**הלכת ליכטמן**.

(ב) **מידת הפגיעה בערכים החברתיים לא מבוטלת**. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, שכן "**הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...**". נפיצות עבירות אלו והצורך להגן על קורבנות האלימות במשפחה מלמדים אף הם על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים [ראו והשוו ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07)].

(ג) בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. במהלך הטיעונים הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה התומכת בעמדתה ועליה הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו וצודקת ב"כ הנאשם כי יש לאבחן המקרים השונים לעניינו של הנאשם שלפניי. לצד זאת, קיימת פסיקה ממנה

ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן:

(1) רע"פ 5608/23 **דדון נ' מדינת ישראל** (27.7.23) - בגין הרשעתו בשני כתבי אישום, שכללו 3 עבירות איומים ב-"**מכות רצח**" ובהרס חיי גרושתו, נקבעו שני מתחמים, שתחילתם במספר חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות עד 12 ו-15 חודשי מאסר בהתאמה. על מי שלחובתו עבר הכולל 4 הרשעות, לרבות באלימות כלפי בת זוג, בגינן אף ריצה עונשי מאסר בפועל, ואשר נקבע כי הגם שהודה - לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, וכי התקשה להפנים הפסול שבהם ולהביע אמפתיה כלפי המתלוננת - הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, ₪ 1,000 קנס ו-2,000 ₪ פיצוי, בהינתן כי לא השתלב בהליך טיפולי להפחתת מסוכנותו והמתלוננת עדין חוששת מפניו.

* אמנם מדובר במי שלחובתו עבר פלילי ואשר הורשע ב-3 עבירות איומים - אולם בעניינו מדובר במי שהורשע גם בתקיפת המתלוננת. בשני המקרים מדובר במי שחרף הודאתו - מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ולהפנים את הפסול שבהם, אשר לא השתלב בהליך טיפולי להפחתת מסוכנותו ואשר המתלוננת עדין חוששת מפניו.

(2) רע"פ 1007/22 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.3.22) (להלן: **ענין פלוני**) - בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, באיומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה, נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל הערעור ועונשו הועמד על 19 חודשי מאסר בפועל (חלף 21). הופעלו שני מאסרים מותנים בחופף זה לזה ובמטר לעונש המאסר, כך שסך הכל הושתו 24 חודשי מאסר בפועל (חלף 26), לצד ענישה נלווית, שכללה 20,000 ₪ פיצוי.

* **ענין פלוני** חמור מעניינו הן בכך שתקיפת בת הזוג גרמה לחבלה, הן בנסיבות ביצוע העבירה והן בנסיבות האישיות, שכן שם דובר במי שלא הודה ואשר לחובתו עבר, שכלל 2 מאסרים מותנים חבי-הפעלה. לצד זאת ניתן להקיש מהמתחם לעניינו.

(3) רע"פ 7846/21 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (16.11.21) (להלן: **ענין אגבאריה**) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות איומים ובשתי עבירות תקיפת בת זוג. באירוע אחד, חשד הנאשם שהמתלוננת בוגדת בו ואיים בפגיעה בגופה כאשר אמר לה "**אם לא תעצרי עכשיו אני אהרוג אותך**" ולאחר מכן "**אם אהיה עצור דקה אחת בגלל, תראי מה יהיה לך**". באירוע אחר, בעודה בחודש הרביעי להריונה - משך בשערה לכיוון הרצפה, בעט בבטנה, בגבה, בפניה ומשך אותה פעם נוספת בשערה לכיוון השירותים. בהמשך, איים עליה שאם לא תסתום את הפה, ידקור אותה. נקבע מתחם 8-12 חודשי מאסר. על מי שהודה ושלחובתו עבר פלילי בגינו ריצה בעבר מאסר, שגרם להמשכות ההליכים - הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו ו-6 חודשי מאסר מותנה.

* גם **ענין אנבאריה** חמור מזה שלפני, הן מבחינת כמות העבירות והן מבחינת נסיבות ביצוען. קיים שוני גם בנסיבות האישיות, ובכלל זה, העדרו של עבר פלילי בעניינו ושבעניינו לא מדובר בהמשכות הליכים. חרף זאת, ניתן להקיש לעניינו בכל הנוגע למתחם, כאשר ברי כי בעניינו יש לקבוע מתחם מתון יותר בחלקו התחתון.

(4) רע"פ 3801/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג שגרמה לחבלות בפניה ולסימנים בגופה. נקבע מתחם הנע ממאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל. הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

* אמנם קיים שוני בין המקרים, שכן בעניינו מדובר במי שהודה - אולם שוני זה רלוונטי בקביעת העונש בתוך המתחם ולא בקביעת המתחם. זאת ועוד, בדחותו בקשת רשות הערעור, קבע כב' הש' קרא כי "**העונש שהושת על המבקש איננו חורג מהעונש הראוי והמקובל במקרים דומים**" וקביעה זו רלוונטית לקביעת המתחם אף לעניינו.

(5) רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.16), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג, אשר כללה דחיפתה, באופן שמעדה על הרצפה, ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. נקבע מתחם הנע מענישה צופה פני עתיד עד שנת מאסר בפועל. הושתו 5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי נסיבות ביצוע העבירה חמורות מאלו שלפניי ויש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה על רקע התמכרות לאלכוהול - אולם בהינתן כי בדחותו הבקשה, קבע בית המשפט העליון שהעונש "**נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו**" - יש מקום להקיש מהמתחם לעניינו. זאת ועוד, גם שם דובר במי שלא שיתף פעולה בהליכים טיפוליים כמו בעניינו.

(6) רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הנע ממאסר לתקופה קצרה, שיכול שירוצה בעבודות שירות, עד 14 חודשי מאסר בפועל. הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי.

* אמנם קיים שוני בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבות האישיות, אולם בעניינו מדובר במי שאיים על המתלוננת, בנוסף לתקיפה, כך שהמתחם רלוונטי לעניינו.

(7) רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג ובשתי עבירות איומים. על רקע חשדו כי אשתו נמצאת עמוד 4

בקשר זוגי עם אישה, בעת ויכוח, תפס בצוואר המתלוננת בחוזקה, כשהוא אחוז במברג בידו השנייה ואמר לה "את רוצה שעכשיו אתקע לך את זה בצוואר?". בהמשך, כשברחה ממנו, אמר לה "אני אשחט אותך בשנתך, את אמא שלך ואבא שלך". בויכוח נוסף עלה במדרגות לכיוונה ואמר לה "את רוצה שאהרוג אותך עכשיו?". נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 12 חודשי מאסר. הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

* גם כאן מדובר אמנם בשוני בין המקרים, שכן בענייננו הנאשם הודה - אולם שוני זה רלוונטי בקביעת העונש בתוך המתחם ולא בקביעת המתחם.

(8) ת"פ (שלום-ק"ג) 66552-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, באיומים ותקיפת בת זוג. במועד אחד תקף את המתלוננת במכות אגרוף בגב וירק לעברה. לאחר שהאירוע הסלים והמתלוננת הזעיקה את המשטרה, עת הגיע השוטר לדירה ועיכב את הנאשם, איים בכך שצעק לעברם "אני אפגע בה אני אפגע בה". נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על נאשם, בעל עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות, שחסך בזמן שיפוטי ניכר, לקח אחריות והביע צער על מעשיו, אשר היה עצור ולאחר מכן שהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, תוך התחשבות בנסיבות חייו המורכבות - הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו, וענישה נלווית.

(9) ת"פ (שלום-ב"ש) 8298-06-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (30.10.17), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שבמהלך ויכוח הכה בפני המתלוננת וכשנפלה - בעט ברגליה ואיים שיהרוג אותה. נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר. על נאשם בעל עבר פלילי, שהודה כבר בחקירתו במשטרה ולו נסיבות חיים קשות ומורכבות - הושתו 12 חודשי מאסר בפועל והופעלו 4 מאסרים מותנים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסך הכל הושתו על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו-2,500 ₪ פיצוי למתלוננת.

*צודקת ב"כ הנאשם כי לא ניתן להקיש מגזר דין זה לעניינו, הן מבחינת חומרת המעשים ונסיבות ביצועם והן מבחינת הנסיבות האישיות, לרבות עברו המכביד של הנאשם שם.

(ד) בפסיקה עוברת כחוט השני הקביעה כי במסגרת המתחם יש להתחשב גם ב-**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כאמור בסעיף 40 ל-**חוק העונשין**. אין דין תקיפה חד-פעמית כדין אלימות מתמשכת, אין דין אלימות בתוך המשפחה כדין אלימות כלפי אחרים, אין דין עבירת אלימות אחת כדין אלימות שלצידה עבירות נוספות, כגון איומים, ואין דין תקיפה סתם כדין תקיפה שגרמה לחבלות, ובמסגרת זו גם יש לתת את הדעת לכמותן, היקפן ועוצמתן. בענייננו -

(1) **לעבירות לא קדם תכנון מוקדם** - מדובר בעבירות שנסיבות ביצוען כמתואר בכתב האישום

מלמדות כי הן נעשו ב"להט הרגע" במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת.

(2) **הנאשם הוא המבצע היחיד והעיקרי של העבירות.** לצד זאת, נתתי דעתי לכך שהמתלוננת מסרה כי באותה עת היו התנהגויות פוגעניות הדדיות על רקע מערכת היחסים העכורה בין בני הזוג, כמתואר להלן.

(3) **הנזק שנגרם לא ברף הגבוה, אך אין להקל ראש בנזק שעלול היה להיגרם, שהוא חמור עשרות מונים** - מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי על אף שלמתלוננת לא נגרמו חבלות הנראות לעין - אין להקל ראש בנזק שעלול להיגרם מביצוע העבירות, קל וחומר כאשר מדובר במתלוננת שנמצאת בהריון מתקדם, אשר חיה תחת איום ופחד בביתה שאמור להיות מבצרה. נקל לשער את עוצמת הפחד והבושה שחשה המתלוננת, הן בעת שהנאשם איים עליה כשהיתה בחודש החמישי להריונה, כשהיא בשמירת הריון, והן בעת שהכה בפניה. כך, לא ניתן להקל ראש בנזקים שנגרמו למתלוננת ולפגיעה הרגשית הקשה שחוותה.

(4) **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות** היו כעולה מעובדות כתב האישום ומתסקיר שירות המבחן - מערכת יחסים עכורה בין בני הזוג, קשיי תקשורת שהעמיקו, פיטוריו מעבודתו ושהייתו בבית עת המתלוננת היתה בשמירת הריון. כפי שתיארה זאת המתלוננת, הם היו ב-"סיר לחץ", במסגרתו היו התנהגויות פוגעניות של שני הצדדים.

מתחם העונש ההולם

4. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בכך שמדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, מקובלת עלי עמדת ב"כ המאשימה לגבי המתחם, ומשכך אני קובעת **מתחם הנע ממספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים ועיצומים כלכליים.**

אמנם לא מדובר בעבירות שבוצעו למטרת רווח - אולם אופי העבירות מחייב השתת עיצומים כלכליים, לרבות נוכח התנהלות הנאשם מול גורמי הטיפול, כפי שיפורט בהמשך. על פי הוראות סעיף 40ח' ל-**חוק העונשין**, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הקנס, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי גבולי או קשה או מורכב, אך חרף זאת נתתי דעתי לטענות ההגנה בענין זה ולדברים שעלו בתסקיר. משכך ניתן לקבוע שחלקו התחתון של המתחם יהיה מתון **ומתחם הקנס יעמוד על 1,000 ₪ עד 5,000 ₪.**

בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) **לחוק העונשין** ב-ע"פ 7186/19 **טובי נ' מדינת ישראל** (8.1.2020) "... בשל העובדה שפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הליך של הוכחת נזק מדויק, ונקבע בהתאם להתרשמותו של בית המשפט, הרי שאין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם

נסיבות אישיות של הנאשם

5. במסגרת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40א ל-**חוק העונשין**, נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הצדדים, לעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 14.12.23, חוות דעת הממונה מיום 19.2.24 ודברי הנאשם, מהם עולה התמונה הבאה:

(1) נסיבות חייו של הנאשם - הנאשם כבן 40, בהליכי גירושין מהמתלוננת ולהם 3 ילדים. סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ושירת שירות צבאי מלא כלוחם במשמר הגבול.

הנאשם הוא אחרון בסדר הלידה מבין תשעה אחים ואחיות. אביו של הנאשם נפטר בהיותו בן 5 מסיבה שאינה ידועה לו, ואילו את הקשר של הנאשם למול אמו תיאר כקרוב ומשמעותי ואף שיתף כי מקיים קשרים קרובים עם אחיו.

לאחר שירותו הצבאי עבד במסגרות תעסוקתיות שונות, לרבות בתי קפה, תחנת דלק ותחום הייצור בתעשייה צבאית, כאשר בכל עבודה עבד לתקופת זמן ממושכת של יותר משנתיים.

(2) הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - ב"כ הנאשם טענה בטיעוניה לעונש כי כעת עלה הנאשם על דרך המלך, בשל חזרתו לשוק התעסוקה, ולכן כל פגיעה בהשתלבות מחודשת זו תגרום למצב כלכלי ואישי לא יציב. דבר זה נתמך בדברי הנאשם ולפיהם "**היום אני מאמין שאני חוזר לעצמי, אני עובד בעבודה מסודרת, שעות נורמליות, יש לי סדר יום...**". הנאשם טען כי הוא מחסיר מעצמו כדי לכלכל את המתלוננת וילדיהם ולכן אם יושת עליו מאסר "**זה יפגע יותר בילדים מאשר בי. אם עכשיו סתם דוגמא יתנו לי עבודות שירות אני לא אוכל פרנס לא את עצמי ולא את הילדים שלי**". לצד זאת, המתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי הנאשם סירב לשלם תשלומי מזונות לילדיהם ועלה כי חשה מאויימת מפניו.

(3) נטילת אחריות - הנאשם הודה בביצוע העבירות בשלב מוקדם של ההליך וחסך בזמן שיפוטי יקר. בדבריו לעונש הביע חרטה גדולה בפני בית המשפט. בשל חשיבותם, אביא דבריו כלשונם

"אני מצטער על כל הסיטואציה שנקלעתי אליה... מה שקרה לא היה צריך לקרות ואני מצטער על זה. אני מבין שעשיתי טעות, זה היה בלהט הרגע מה שנקרא, פעם ראשונה, היא הייתה בשמירת הריון ואני פוטרתי מהעבודה היינו רוב שעות היום בבית ביחד בבית ונהיה סיר לחץ"

(4) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק - על אף שהודה ונטל אחריות בשלב מוקדם של ההליך - הנאשם לא שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי, הגם שהביע נכונות לעשות כן, משכך גם בוטל צו פיקוח מעצרים. להתרשמות שירות המבחן הנאשם זקוק להתערבות טיפולית שתסייע לו בהתמודדות עם

מצבי קושי, כעס ועלבון ובחינת דפוסי התנהגות מכשילים. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפול בתחום האלימות הזוגית, אולם הנאשם החליף מספר טלפון מספר פעמים, ניתק קשר עם שירות המבחן ולא ניתן היה להשיגו, גם בסיוע באת כוחו ובני משפחתו. חוסר שיתוף הפעולה משפיע על רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות התנהגות אלימה, כעולה מהתסקיר.

(5) חלוף הזמן - חלפה כמעט שנה מביצוע עבירת האיומים וכשנה ו-9 חודשים ממועד ביצוע התקיפה. כעולה מחוות דעת הממונה, בתקופה זו היה הנאשם עצור כשבועיים בכלא שקמה ובהמשך שוחרר בתנאי מעצר בית מלא - זאת בגין הפרת תנאים.

(6) הנאשם נעדר עבר פלילי.

סוף דבר

6. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה ל-**חוק העונשין**. במסגרת גזר הדין נתתי דעתי לצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז ל-**חוק העונשין**. במסגרת גזירת העונש לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אי שיתוף פעולה עם גורמי טיפול, עמדת המתלוננת כמפורט בתסקיר והודאתו, שיש בה משום הבעת חרטה על מעשיו, כמו גם חסכון בזמן שיפוטי ובעיקר בצורך של המתלוננת להעיד. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **5 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

תחילת בצוע עבודות השירות ביום 6.5.24.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

ביום 6.5.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ב-יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר -

(1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו;

(2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולהמתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;

(3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;

(4) מדובר בתנאי העסקה הפדניים וכי כל חריגה ממכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.

ב. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. **קנס בסך 1,000 ₪**, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.3.24 וכל 15 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. **4,000 ₪ פיצוי למתלוננת, ע"ת/1 בכתב האישום.**

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.3.24 וכל 15 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. פרטי המתלוננת, ע"ת/1 בכ"א, ימסרו לבית המשפט על ידי ב"כ המאשימה עד ליום 3.3.24.

תשומת לב המאשימה לתקנה 31 בל-תקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974.

ה. **5,000 ₪ התחייבות**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה, במצטבר לכל עונש מאסר אחר.

תשומת לב הנאשם, כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (אינצורן בשוברית שלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, במעמד הצדדים.